

Börnini eru offur

— fyrri hungursneyð, samfelagsligum órættvísi, harðrendum búskaparpolitikki, politiskari forfylging, rasuskilnaði og aðrari líkamligari og sálarligari misnýtslu, stendur m.a. í niðurstöðuni frá einum stórum fundi í Svøríki fyrr í ár um rættindini hjá börnum um allan heim.

at geva barnaréttindunum ans og syrgja fyrri, at tey verða hildin.

Skelkað ásanna vit, at børn í hópatali hava mist rættindi sín og eru vorðin offur fyrri hungursneyð, samfelagsligum órættvísi, harðrendum búskaparpolitikki, politiskari forfylging, rasuskilnaði og aðrari líkamligari og sálarligari misnýtslu.

Vit gera vart við, at börnini eru tann veikasti bólkurin í samfelagnum, og tí verða tey serliga meint rakt, tá ið krigg herja, og sum kunnugt verða børn í summum londum nýtt sum njósningar og hermenn.

Vit minna á, at børn í milliónatali verða rykt upp við rót av krigsávum og verða noydd at flyggja frá heimi og mentanarumhvørvi sínum og liva eitt ótrygt lív leitandi eftir friðskjóli.

Vit gera serliga vart við ta ringu stöðuna hjá börnum, sum vegna fátækraðomi verða misnýtt av fólki, ið keypa og selja kropp teirra til skokjulevnað, ónærsligar filmar og rit og onnur seksuell endamál.

Serliga álvarsliga meta vit stöðuna hjá brekaðum börnum, sum hava óvitandi og fordómsfull forældur, ið ikki eru fœr fyrri at hjálpa teimum. Hesi børn hava ongur møguleikar at menna síni evni og klára seg í samfelagnum.

Vit leggja dent á, at børn eins og vaksin eiga at verða vírd sum heil og virðilig menniskju við egnum áhugamálum og meiningum.

Vit víðurkenna, at øll børn eiga rætt til barnðomin, ikki bert sum fyrri barnðomsins egnu skyld.

Vit taka undir við teirri meginreglu, at foreldrin hava høvuðsábyrgdina av at uppala børn sín.

Vit meina eisini, at børn sjálvsagt eiga rætt til mat, heilsurokt, vernd,

Mannaættin skyldar barninum tað besta, hon hevur at geva tí, sigur yvirlýsingin um rættindini hjá börnunum

undirvising, fritíðarmøguleikar og spæl.

Vit vátta, at børn skulu verjast ímóti at verða kropsliga og sálarliga misnýtt.

Vit eru samd um, at børn, so við og við sum tey verða fœr fyrri at fáa sær egnar meiningar, hava rætt at taka lut í øllum málum, sum hava við

liv teirra at gera.

Vit fegnast um hin komandi sáttmálan um barnaréttindi, men eru sann-

Í dogunum 11.–12. juni 1989 hittust í Stokkhólmi umleið 200 kvinnur og menn úr øllum heiminum, ið umboda ymsar felagsskapir og yrkisbólkar, sum virka fyrri rættindunum hjá börnum, til tess at samráðast um, hvussu yvirlýsing Sameindu Tjóða um barnaréttindini kann fremjast í verki.

Niðurstøðan var soljóðandi:

Fyrst og fremst skulu vit gera vart við, at vit taka undir við tí almannakunnigjörðu meginreglu, at mannaættin skyldar barninum tað besta, hon hevur

at geva tí.

Havandi í huga, at børn eru viðkvæm, og at umstøður teirra mangan eru sera truplar, meta vit, at tað er átrokandi neyðugt

